

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tuchiluș Elena,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tuchiluș Elena împotriva Consiliului orașului Durlești mun. Chișinău, intervenienți accesorii Ciobanu Galina și Ciobanu Vasile, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Ciobanu Vasile, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 noiembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție,

c o n s t a t ă :

La 21 iunie 2016, Tuchiluș Elena s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orașului Durlești mun. Chișinău, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 21 aprilie 2016 s-a adresat cu cerere prealabilă către Consiliul orașului Durlești prin care a solicitat anularea deciziei nr. 8.10.1 din 29 octombrie 2014 cu privire la formarea bunului imobil și scoaterea la licitație.

Indică că, la 20 mai 2016, a expirat termenul de examinare a cererii prealabile, la care nu a primit nici un răspuns.

Astfel, reclamanta menționează că conform actului administrativ contestat, Consiliul orașului Durlești a permis formarea bunului imobil cu suprafața de 0, 0055 ha, situat în orașul Durlești, str. A. Marinescu, cu scoaterea acestui teren la licitație.

Consideră ilegal acest act administrativ, deoarece, la momentul emiterii lui, terenul scos la licitație era obiectul unui litigiu, pe acest teren în preajma blocului în care locuiește dânsa, Ciobanu Vasile a construit un garaj și mansardă, neautorizat.

Susține că, la emiterea actului administrativ contestat, autoritatea publică locală a încălcat prevederile art. 800 și art. 802 din Codul civil, prin permiterea înstrăinării unui bun litigios.

Mai relatează reclamanta că, actul administrativ contestat contravine și Regulamentului general de urbanism, pe motiv că a fost dispusă ilegal parcelarea terenului.

Solicită reclamanta, anularea deciziei Consiliului orașului Durlești mun. Chișinău nr. 8.10.1 din 29 octombrie 2014 „Cu privire la formarea bunului imobil și scoaterea la licitație”.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 13 iulie 2016 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii, Ciobanu Galina și Ciobanu Vasile.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 noiembrie 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă, fiind anulată decizia Consiliului orașului Durlești mun. Chișinău nr. 8.10.1 din 29 octombrie 2014 „Cu privire la formarea bunului imobil și scoaterea la licitație”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 decembrie 2016 Ciobanu Vasile și Consiliul orașului Durlești mun. Chișinău, au contestat-o cu apel.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, cererea de apel declarată de Consiliul orașului Durlești mun. Chișinău, a fost restituită.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, s-a admis apelul declarat de Ciobanu Vasile, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 noiembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

La 14 septembrie 2017, Tuchiluş Elena a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală, prin faptul că a fost interpretată în mod eronat legea.

Relevă că, instanța de apel în mod eronat a concluzionat asupra încălcării termenului de prescripție la înaintarea acțiunii în judecată și prin urmare, greșit a respins cererea de chemare în judecată ca fiind depusă cu omiterea termenului de adresare.

A mai indicat recurenta, că pe parcursul examinării cauzei a fost dovedit faptul că terenul din speță era obiectul dreptului litigios, iar decizia contestată a fost emisă cu încălcarea normelor legale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 21 iunie 2017 a fost expediată în adresa părților la 17 iulie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 12135 (f.d. 151), însă careva date privind recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului nu există.

Prin urmare, recursul declarat de Tuchiluș Elena la 14 septembrie 2017, se consideră depus în termen.

La 21 noiembrie 2017, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Tuchiluș Elena, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tuchiluș Elena, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tuchiluș Elena, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Tuchiluș Elena, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea